...ВЮ З ТРОЦЬКИМ.

...рик Кораб-Кухарський, зна...ький публіцист і літерат, а ...редактор париського "Маті..." ...й від довшого часу перебу... ...ограді як спеціяльний "ін..." ...ол) француського дневника, ...воротом до Франції.

...воїм виїздом пан Кухарсь... ...ся до Смольного Інституту, ...глянути ся новому прави... ...довідати ся з уст президен... ...в Лєніна і міністра загра... ...в Троцького, які є їх заміри ...ість.

...го оповідане:

...го — говорив він — бачив ...Парижі. Заходилисьмо ра... ...ої каварні, і я докладно при... ...і його характеристичне ли... ...м не змінив ся. Та сама ґу... ...чуприна без одного сивого ...Та сама мефістофілївська бо... ...й самий острий, слїдячий і ...вираз лиця.

...ввійшов до кабінету, сказав ...я бачив його часто в Парижі. ...— відповів він рішучо, — пе... ...там через довший час, але ...ер Мальві мене вигнав. ...жав би засягнути троха ін... ...про положене. Вправдї я є ...м буржуазного "Матіна", ..., що ви самі повинні дбати ...оби Франція була добре по... ...на о ваших замірах на бу... ...Зрештою "Матін", як орґан ...ий...

...ервав міністер Троцький е... ...не потребуєте мене поуча... ...ь "Матін". Знаю вас добре. ...нцуську культуру, але нена... ...атіна". Незбитий з тропу ...тєм, сказав я йому:

...не було ваше відношенє до ...— думаю, що не відмовите ...віди на питанє: ...уть ваші дальші відносини ...ни?

...осили, — відповів Троцький ...ровий манїфест і розкину... ...и помочі аероплянів на всїх ... Наші воздухоплавці заве... ...навіть до Німеччини, щоби ...опінію.

...ни ви думаєте, що коаліцій... ...льства згодять ся на ваші...

...ько знаю інтенцію тих пра... ...то не виджу принайменьше...

...знаю, що мають тверду го... ...і Краснов, командант банд ...що тепер сидить під клю... ...віть готовий видати відозву ..., щоби ті перестали нам опи...

..., але коаліційне правитель... ...однак инша сила, чим пан ... Можете ви менї пане мінї... ...ти, яка буде ваша тактика, ...равительства не згодять ся ...ировий манїфест?

...мо чекати яких два або три ...потім викличемо суспільну ...о в Росії, про яку нікому ще ...сн:

...ви пане мінїстер маєте на...

...имо цїлу буржуазію. Ви... ...все, не лише землю, але ка... ...ерухомости. Коли не зможе ...ти капіталїзму в цїлім сьві... ...цимо його бодай радикально ...початкуємо нову еру в сьві... ...дарці. Знаю добре о тім, ...нас можуть повстати прави... ...всїх держав, знаю, що на... ...ю хочуть всадити нам на ...Росія через революцію ста... ...рашним велитнем, котрого ...ереможе. Новий дух всту... ...маси. Погляньте на наших ...рдистів, як вони бють ся. ...йська нема на цїлім сьвіті. ...доконала вже чуда, і ще ...то доконає.

...є есть ваше становище, пане ...до до ідеї формованя ком... ...кабінету, про котрий те... ...гато говорить ся.

...их компромісів не узнаю. ...одна партія в Росії — со... ...атія, котру ми репрезен... ...ші, чи то меншевики, чи ес... ...е ґенеральні штаби без ар... ...політикуючої інтелїґенції, ...не стоять маси. Єсли ме... ...ейдеть ся який здібний чо... ...емо допустити його до у... ...авительстві, але лише тоді, ...тане на нашім становищі. ...інет не есть вічний, отже і ...е вічним, але теперішність і ...належать в тїй чи иншій ...ашої партії.

...буде можна рядити без у... ...ігенції і російської буржу...

...й зробив погорджуючий...

...жуазія прийде на наше по... ...будемо платити.

...розмови ввійшов до кім... ...дент мінїстрів Лєнїн.

...зав він. Француська пре... ...тій хвилї напише, що зграя ...анбвала Петроград, але в ...переконають ся, що ми є ...отрою мусить числити ся...

...розмова пана Кораб-Ку... ...міністром революційної...

"Роб."

—o—

ПОШУКУЮ

...праві товаришів: Николая ...Никифора Ґриґорійчука. ...ходять з села Видинова, ...Галичина. Николай Ку... ...тому виїхав з Келґари і ...я про него не знаю. Він ...тись десь в околицях Він... ...кифор Ґриґорійчук має пе... ...Гемилтон, Онт. Хтоб з по... ...в сеї часописи знав про ...сами, прошу зголоситись ...адресу:

Mike Sharyk
...Ave. E. Calgary, Alta.

МІДЯНИМ ЛОБАМ.

В Вінніпеґу є один редактор укр. ґазети, що як пише коли про російського міністра заграничних справ, Троцкого, то зараз коло него ставить слово: "жид". Се виходить так немов би він страшив своїх читачів тим словом, як дехто стращить дітий словом "коміняр". Се кидає також дуже лихе сьвітло на редактора, коли він не могучи нічого закинути Троцкому, подає його народність — одиноко тому, що вона жидівська. Чи не лїпше булоб для того редактора додати зараз таки коло того слова "жид": — бий жидів! Се булоб отверто і ясно... Чому завивати в папір ні? Чому скривати свою підлу чорносотенну душу?..

Тому самому редакторови не може поміститись ся в голові, як може "жид" Троцкий бути в правительстві християнської і славянської держави? Але він, сарака, не знає чи не хоче знати, що Троцкий не є засліпленим жидівським шовіністом анї буржуазним полїтикером, а інтернаціоналїстом, який бореть ся не за жидівську "націю", а за працюючий люд Росії і цїлого сьвіта.

Той редактор не знає чи не хоче знати, що Троцкого вибрали предсїдателем Ради робітничих, селянських і салдатських депутатів (ще заки він був міністром заграничних справ) власне ті самі Ради, в склад яких входить найменше 95 процент Християн і Славян. Він не може чи не хоче того знати, що ті Християни і Славяни уважали Троцкого за свого найлїпшого і найздібнїйшого товариша, коли поручили йому такий важний уряд. В "патріотичного" редактора Троцкий нїщо більше лише Жид.

Той самий редактор, що показує пальцем на Троцкого, що він Жид, хоч він є інтернаціоналїстов і борцем за долю усього робочого люду, той самий редактор буде вам росписувати ся грубими буквами і містити портрети та захвалювати як найбільшого оборонця українських справ — Жида — ярого націоналїста, який дійсно тільки й дбає про жидівську націю а зглядно про жидівську буржуазію, котрий не попирає анї української анї робітничої справи. А се робить він тому, що той вислуговує ся капіталїстичній лїберальній партії, в якої прихвостнем є і той редактор, — хоч та партія не є робітнича анї українська, але капіталїстична і англійська.

Українські робітники в Вінніпеґу добре ще памятають, як той редактор захвалював їм і взивав голосувати на Жида Ґріна, кандидата на посла до домініяльного парляменту.

Колиж той чорносотенний редактор так ненавидить Жидів, то чому він обурює ся на канадійських шовіністів, що они ненавидять Українців. Адже у них в відношеню до Українців виявляє ся та сама національна нетерпимість, що в чорносотенного укр. редактора в відношеню до Жидів.

І хоч той самий бук національно-шовіністичної нетерпимости бє того самого укр. чорносотенного редактора, то всеж се його нічого не навчить, бо оно йому так і вигідно.

Той самий редактор пишучи про рецензію "України" в "Р. Н.", написану М. П., каже в однім місци так: "...і крім писаня статий під нуту **темних робітників** нічого більше (знач. М. П.) не робить і не робив."

Я не маю тут на цїли доказувати, яку велику купу дурниць наплів там редактор, пишучи про М. П. і про тов. д-ра. Сушка. Не хочу також доказувати тому редакторави, що і кільо зробив той М. П., а що зробив (?) в порівнаню до него той сам редактор. Я хочу лиш звернути увагу на те власне речене, яке я повисше навів.

Отже — М. П. вміє лиш писати статї під нуту темних робітників. Добре! А я рад би знати, під яку нуту вміє писати редактор "К. Ф."? Чи часом, "борони боже", не під нуту інтелїґенції?! Ну, куди вже не говорити, коли той редактор так думає, то він мусить бути не звичайним дурнем, але архидурнем...

Редаґувати ґазету, в якій оголошують ся ворожки і ріжні чародійні прилади, в якій містять ся пошукуваня за жінками та кавалерами і не зна ти вже які неймовірні річи, яка раз на дану річ плює і за кілька днів на ту саму річ покликує ся і майже у всїх справах не має жадного напрямку, — взагалі ґазету, яка затримує між робітниками та фармерами темноту, а не ширить просьвіту, і в той самий час писати, що хтось другий пише під нуту темних робітників, то се вже гірше як сьмішне, — се вже сумне і болюче.

Тим більше оно сумне, що редактор тої ґазети анальфабет сам не розбирає ть ся в тих питанях і справах, про які пише, а бере ся пояснювати їх читачам своєї ґазети.

Але дурному море по колїна! — він плете, що йому на язик нанесе.

Важнїйшим однак тут є самий вислів "темні робітники". Прошу лиш подумати. Людина, яка жиє коштом тих робітників, людина, яка в своїй ґазеті не просьвічує тих робітників а ще їх затемнює, і, в додатку, людина, яка сама стоїть з образованем нисше від неодного сьвідомого робітника, — ся людина пише з насьмішкою і погордою: темні робітники. Се вже вершок хулїганьства! Жити коштом робітників і затемнювати їх та ще з погордою називати їх темними, — се можуть робити лише такі укр. редактори в Канаді.

Всї робітники, яких би вони переконань не були, до яких партій чи орґанїзацій вони не належали би, — повинні собі запамятати, що редактор "Кан. Фармера" називає їх з насьмішкою і погордою темними робітниками, той самий редактор, який жиє їх потом і кровю.

—o—

Декотрі укр. ґазети в Вінніпеґу плачуть, що соціялїсти виступили проти т. зв. "західної делеґації" як проти самозванчої. Їх же-ж вибрав "народ"! — кричать вони.

А тимчасом річ має ся інакше. Послухайте яка та "делеґація" прецїкава і як вона упоминаєть ся о справедливість "для себе". (Відкрите "К. Ф.")

Один "делеґат", Шандро, їде до Оттави самий а в Вінніпеґу лишають ся два других — Зварич і Слїпченко. Шандро з одним англійським послом вспоминають ся перед правительством за такими річами, про які нїкому і не снило ся (конфіскація земель "руських" фармерів), а решта "делеґатів" укладають в Вінніпеґу резолюції, які мають предложити перед правительством. Се вони роблять тоді, коли вже один "делеґат" був у правительства і всю надходячу "небезпеку" відвернув. Отже, по що тоді резолюцій, по що вже їхати тій решті делеґатів?

Або такий спосіб "вибираня народом делеґата": в Вінніпеґу вибирають Арсенича а до Оттави поїхав Петрушевич, коли взагалі вірити поголоскам, що "делеґати" туди поїхали. Чи не "народоправство?" Чи не цїла комедія з тою "делеґацією?"

А тепер послухайте, в якій "дружбі" були ті делеґати між собою. П. Зварич будучи в суботу вечером, дня 16-го лютого, в редакції "Робочого Народа" сказав в присутности кількох товаришів, що Шандро вихований в стайні і не то, що є дурак, але назвав ще його таким словом, якого не можна написати в ґазеті.

А все таки тому самому Зваричеви не вадило їхати разом з Шандром як "делеґатом", щоби вспоминати ся, як писав "К. Ф.", перед правительством о справедливість для себе.

І чому "наші" декотрі ґазети мають жалувати ся, що робітники не хочуть признати тих делеґатів за своїх?

—o—

Вінніпеґських "патріотів" дуже заболїло, що укр. соц. дем. відділ устроює що недїлї виклади, на котрі сходять великим числом робітники, і вони налякавши ся, щоби ті робітники за богато не просьвітили ся, давай і собі устроювати відчити, щоби тим способом відтягнути їх від соціялїстичних викладів. Та — як кажуть — якось їм дуже не ведеть ся. Вже через дві недїлї зійшло ся було щось по кілька чи по кільканайцять людий і раз мали розійти ся на нічім, а другий раз прелеґент говорив щось пів години "про права Канади".

І робітники мають розум, що туди не йдуть. Коли вони йдуть на соціялїстичні виклади то значить, що там чогось навчать ся; коли-ж "патріоти" лякають в "Укр. Голосї" робітників, що наука подавана соціялїстами є деморалїзація і їм треба затримувати всї церковно-попівські забобони, то робітники не йдуть на їх відчити просто тому, бо таку саму "науку" вони вже дістають в малій і великій церквах, як котрі туди ходять.

І так, куди не круть то виходить "пшик", хоч там між ними є і "дипльомати"...

Оса.

—o—

Преславний з своєї безличности ред. "К. Ф." сказав одного разу таке:

— Що? Большевики? Їх лише горстка і всї они жидівські попихачі. — Я не хотів би бути з ними. Я є "большевик" (носом — прим. скл.), але з тих, котрих є більше.

Мимоволї пригадують ся тут слова Марка Твейна, котрий сказав, що він хотів би бути королем дурнів, бо тих є на сьвіті найбільше.

А ред. "К. Ф." зачисляє себе також до тих, що їх на сьвіті найбільше.

Видно сьвідомий себе той редактор.

З тих, що їх є менше.

ДЕКОМУ НА РОЗУМ.

"Український Голос" обісїв. Скаче, гавкає аж пінить ся, огризає ся за церков, релїґію, св. Покрову, Пречисту Запорожської Січі, за дїдухи, кутю, за шаравари, люльки козацькі, булави, бунчуки і богато инших пережитих річий, котрі люди нашого часу складають до музеїв, а котрими "Укр. Голос" хоче і на дальше морочити людям голови і держати їх в темноті, рабстві, злиднях і нуждї.

І не дивно, бо пани від "Українського Голосу" є власне ті черви, що жиють в гнилій атмосфері тьми, соками несьвідомих фармерів і робітників. І чим висше підносить ся над нашим суспільством сонце нового свобідного людського житя, котре висушує багно темноти та своїми лучами осьвічує уми і наших робітників і фармерів, тим червам нема де жити і они хотять ратувати ся закриваючи ся спідницями св. Покров, Пречистих Запорожської Січі, червоними шараварами, дїдухами і т. д.

Тільки се їх не вратує.

—o—

"Укр. Голос" аж смердить найтемнїйшим і найреакційнїйшим чорносотеньством. І се не дивно. Дивне лише те, що він старає ся доказати так як і російські чорносотенцї робили, що їхня робота патріотична і сьвята а робота соціялїстів чорносотенна. Се відома злодійська штука: "Ловіть злодія".

В часї виборів, наприклад, безличні аґенти капіталїстичних партій так само говорять, що они хотять вибрати "доброго чоловіка", але зрадники соціялїсти не дають.

—o—

"Укр. Голос" журить ся, що колиб не присягати на Бога і Пречисту Січі Запорожської, то не булоб на що присягати, хіба на малпу, Троцького, або тальмуд (розумієть ся, се не чорносотенство?!) Може для панків з "У. Г." нема на що більше присягати, коли в них нема чести. У чесних людий, наприклад, присяга на свою честь є найбільшою присягою.

—o—

"Укр. Голос" вдає дурня і не хоче розуміти, яка ріжниця є між примусовою армією, армією добровольців і народньою мілїцією та яке їх значіне в відношеню до кляси пануючої і угнетеної. Він також закриває факт, що на справу укр. війська так як "Робочий Народ" дивлять ся також і українські соціялїсти на Україні.

—o—

"Укр. Голос" стараєть ся вмовити в своїх читачів, що редакційна стаття в "Р. Н." п. з. "Вінніпеґські Соціялїсти і західна делеґація" була написана Др-ом Сушком, бо він пізнає її по змісті і висловах на його адресу. "Укр. Голос" знає про те, що др. Сушко тепер занятий працею коло свого журнала і в вільній робітничій школї та не має спромоги писати для "Р. Н." і тому висше зґаданої статї він не писав. Але "У. Г." не хоче, щоби його читачі догадали ся, що то не що иншого, лише з ним є лихо, коли ріжні люди кажуть йому те, на що він заслугує.

М. Л.

Дж. В. Ґриффит.

СЬВЯТЕ ПИСЬМО І КАПІТАЛІЗМ.

Св. ПИСЬМО: "Проси а все буде тобі дано".
КАПІТАЛІЗМ: "Просити? Нїколи! Я вимагаю всего, що я хочу.
Св. ПИСЬМО: "Памятай про судьбу Лотової жени".
КАПІТАЛІЗМ: "Що ти думаєш, грозячи менї перемінене в стовп соли? Я думаю, що краще буде, як ти запамятаєш собі, що стало ся на Кальварії!"
Св. ПИСЬМО: "Не убий."
КАПІТАЛІЗМ: "Я не убиваю, за мене се роблять мої наємні слуги":
Св. ПИСЬМО: "Заробляй на твій хлїб в потї чола твого."
КАПІТАЛІЗМ: "Кажи се робітникам".
Св. ПИСЬМО: "Лекше верблюдови перелїзти через вухо іглї чим богачеви дістати ся до царства небесного".
КАПІТАЛІЗМ: "Кажи се дурним бідакам".
Св. ПИСЬМО: "Горе тим, котрі гноблять убогих".
КАПІТАЛІЗМ: "Не дбаю про те".
Св. ПИСЬМО: "Корми мої вівцї."
КАПІТАЛІЗМ: "Так, холодною сталлю і оловом".
Св. ПИСЬМО: "Бог любить даючого жертви".
КАПІТАЛІЗМ: "Тому то я приневолюю убогих віддавати менї все, що они виробляють. Я хочу, щоби їх Бог любив."
Св. ПИСЬМО: "Не кради"
КАПІТАЛІЗМ: "Таж хіба не думаєш, що я буду таким дурним, щоби іти до роботи? Що?"
Св. ПИСЬМО: "Того дня будете зі мною в раю".
КАПІТАЛІЗМ: "В раю може й добре, але коли ти кажеш, що там впускають тих нужденних бідаків, то менї там нема місця".
Св. ПИСЬМО: "В домі мого отця є богато мешкань".
КАПІТАЛІЗМ: "Отже я його переконаю, що соціялїсти хотять подїлити ся з ним тими мешканями, то він поможе менї бороти ся з ними".
Св. ПИСЬМО: "Будь вірним панови свому, плоди ся і розмножай ся".
КАПІТАЛІЗМ: "Се є власне добре говорити їм, бо коли їхнї потомки не схотять бути моїми рабами, то они будуть добрими предметами для вправи в стріляню моєї мілїції".
Св. ПИСЬМО: "Маєш працювати шість днів і виконувати всю твою роботу".
КАПІТАЛІЗМ: "Коли ти зловиш мене при роботї хоч через один день, то будь ласка, дай менї про се знати".
Св. ПИСЬМО: "Я обрадував ся, коли він сказав менї: ходїм до дому божого".
КАПІТАЛІЗМ: "Так само і я обрадував ся, бо єслиб не ті божі доми, то робітники дуже скоро заставилиб мене також до роботи".
Св. ПИСЬМО: "Ісус плакав".
КАПІТАЛІЗМ: "Так робив всякий інший, хто лише пробував перешкаджати моїм дїлам".

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ!

Відзиваюсь до Вас з горячою просьбою еще від початку грудня м. р. о поміч, позаяк я вже другий рік слабую і не є в силї заробити на удержане родини. Щоби-ж не просити помочи, як се звичайно в нас трафляєсь, я постановив дати свій дім з льотом в розіґравку та тим способом уратувати себе з родиною від голоду і холоду. Дім знаходить ся в серединї міста, близько стації, почти і школи. Вода при домі. Льот ширина 36½, довжина 100. Дім складаєсь з 9 кімнат; величина 26x20, кухня 10x14. Пивниця цементована величини 20x26. На те все я тяжко працював кілька лїт і доробив ся того, що нинї не годен заробити на прожиток. Я тепер змушений просити всїх укр. робітників і робітниць о поміч, яка менї конче потрібна на житє. Товариші робітники і робітниці! Купіть по тикетови; тим і менї поможете і дім виграєте. Чим скорше роскупите хоч половину тикетів, яких є 1.200, тим скорше приспішите день виґравки. Хто виграє, той отримає чистий контракт.

За тикетами зголошуйтесь на мою адресу:

N. Wowczyna
Box 14, Transcona, Man.,

або на адресу секр. відділу У. С. Д. П.

N. Sabunchak
Box 208, .. Transcona, Man.

КОМЕДІЯ З "ДЕЛЕҐАЦІЄЮ".

Коли відома вже нашим читачам так звана "західна делеґація", що за порадою анґлїйських політикантів з Альберти вибрала ся до Оттави нїби то протестувати проти конскрипції праці чужинецьких робітників і по дорозі вступила до Вінніпеґу, то наші декотрі товариші пояснили тїй "делеґації", що она вибрала ся за пізно, бо домін. правительство вже проголосило, що такої конскрипції праці не буде. Але делеґатам не хотїло ся вертати до моу не відвідавши Оттави, тому они таки вибрали ся на чужий кошт в дальшу "путь".

Тимчасом проти такого поступку тої самозванчої делеґації запротестували не лише укр. робітники і фармері таки з тих місцевостий, з яких та "делеґація" вибрала ся до Оттави, але зрадила їх навіть їхня ґазета, "Новини" на котру Шандро в Вінніпеґу покликав ся.

"Новини" пишучи про те, що конскрипції не буде, дають делеґатам таку раду:

"Отже є віз і перевіз. Конскрипції не буде. **І албертийська делеґация, себ то панове Шандро і Зварич, що еще не доїхали до Отави, коли ся урядова заява була видана, найлїпше би зробили, якби тихонько назад вернули до Алберти і не тратили надармо гроший.** Не дурний вигадав що: "Цо наґле то по дябле."

А про те, яким чудом вислана та "делеґація" до Оттави, читайте понизші дописи.

ДЕЛЕҐАТИ З АЛБЕРТИ.

Веґревіл, Алта.

Зразу я не думав нїде про се писати анї навіть мішати ся в сю справу. Але коли "Український Голос" почав "доказувати", яку то силу народу албертийські делеґати представляють, то і я хочу навести тут пару стрічок про тих "представителїв".

При кінци грудня (в понедїлок), в "Народнім Домі" на Веґревіл були проголошені танцї і забава. Десь около 9-ої години зібралось пару молодиків на танець, як тут нараз входять П. Зварич і А. Шандро і заявляють, що тут має відбути ся мітинґ в дуже важній справі. За ними увійшло до салї около десять фармерів, котрі були під той час в місті за своїми справами.

Мітинґ зараз розпочав ся і А. Шандро забрав слово. Він говорив присутним, що канадийські вояки, котрі повернули з фронту, хочуть повідбирати фарми від чужинців. Потім почав говорити, що коньше треба їхати до Оттави, щоб сю справу залагодити.

Відтак П. Зварич запитав, чи хто згоджує ся з сим чи нї, але зараз і заявив, що треба зложити гроші і вислати делеґата, щоби запротестував в парляменті проти сего.

Тодї вони кинулись до людий по гроші і майже **видирали їх від присутних.** Тодї деякі, щоб відчепити ся, дали по пару долярів. Але П. Зварич встав і сказав, що се зовсїм за мало. — "Таж ви, — казав Зварич — мусите знати, що нам треба боротись, а то коштує сотки. **Треба тепер поплачувати англїйські часописи, а також деякі українські, щоб ті добре "гавкали" про нас".** (Здаєть ся, що і "У. Г." дістав дещо з того, бо почав незле "гавкати"). Тодї встає славний консервативний і лїберальний наганяч і каже так: Ви маєте дати по 25 долярів, бо се не є жадні гроші. Коли вам здохне безрога, то ви навіть і не чуєте сего, але коли вам прийдеть ся дати 25 дол., то ви не хочете. **Коли ви не хочете дати гроший, то будете дураками до смерти.**

Тодї дехто дав ще пару долярів, **хоч не знав на що, бо справа була дуже неясно представлена.**

Потім П. Зварич запропонував, щоби вислати до Оттави Шандра.

Тодї встав Шандро і почав прихвалювати себе, яким то він мудрим послом був в албертийськім парляменті, а також, який був з него герой при війську, як то хитро він вмів висилати українських робітників до Франції лїси рубати. Також заявив, що він також мав їхати чогось до Оттави, но... але... коли ви зложили гроші, то ще і лїпше, бо можна таним коштом туди дістати ся.

На тих зборах вийшло так, що лише мав їхати один Шандро, бо мало гроший зібрано, але пізнїйше роздобули десь ще трохи гроший, так, що було двом на росходи. Тодї вони давай в двох їхати, мовляв, в "патнерці" скорше двері до парляменту відшукаємо.

Коли хто з присутних питав, чому то так нагло скликано мітинґ і звернув увагу, що можна було на довший час наперед проголосити, щоб зійшло ся більше фармерів, та ухвалити якісь резолюції, бо десять фармерів що можуть зробити, як решта їх з тим не згодилиб ся (бо тих, що зійшли ся гуляти, мітинґ зовсїм не інтересував), — то відповідь була, що се тому так нагло робить ся, бо сеї справи не можна оставити на довше. А тимчасом ся справа тягнулась вже від довшого часу.

Та тут не в тім річ, що се нагла справа, але річ була в тім, щоби про висланє делеґатів не знало богато фармерів. Вони знали з гори, що коли з'їдесь фармерство, то тоді і справа не так легко піде, **бо як Шандро так і Зварич довіря у фармерів не мають.** Шандро стратив довіре в українських фармерів еще за кацапства, а потім втратив його до решти вже в офіцирськім стані. А Зварича знає цїла околиця, бо він уже їх нераз натягнув. І вони знали з гори, що фармерство не згодить ся, щоби вони були его заступниками. Українські фармері вже спізнались на фарбованих лисах.

Та поживем і побачимо, що то з того буде. Побачимо, що скаже їм сей народ, которого вони хочуть бути непрошеними "опікунами".

Школяр.

ЯК ВИБРАНО ДЕЛЕҐАТА СЛІПЧЕНКА З САСКАТУНУ?

На отриману телеґраму від Шандра пан Свистун заалярмував бурсаків, щоб на осьму годину всї були в Народнім Домі. П. Стечишин зібрав своїх прихильників, п. Слїпченко своїх, як також прийшло кілька людців, що люблять слово "містер" та з пів дозина робітників. П. Свистун перечитавши Шандрову телеґраму пояснив ширше сей добродійний "алярм" та вніс, щоб зараз вибрати делеґата. Свистунів прихильник каже: Я вношу п. Свистуна. Свистун відмовив ся і вніс Слїпченка. Стечишин секундував. — Хто за тим, руки до гори! — чути команду. Всї бурсацькі руки піднеслись до гори. П. Слїпченко зістає вибраний делеґатом з Саскатуну, Саскачеван. Заразом вибрали кількох робітників, щоб ті ходили від хати до хати та силою збирали гроші, за які Слїпченко мав їхати до Оттави.

На другий день двох робітників три маючи Шандрову телеґраму в руці ходили за колектою, та, що про сей новий маневр нїхто нічого не знав, то они не мало мали клопоту, бо треба було кождому пояснювати, на яку цїль вони збирають гроші. Та коли вони сказали, що Слїпченко вибраний делеґатом та їде до Оттави боронити нас від загибелї, тодї робітники з най більшим обуренем заявили, що они вже знають, як Слїпченко нас оборонить. — А може, казали, ще й бородатий Ферлей там поїде, бо они оба робили долярову прогульку по Саскатунї, збираючи на збіжеву компанію, що й на улицю не можна було вийти, а тепер вже й до хат посилають за "всемогучим"?—Таку то відповідь давали робітники колекторам.

Але десь за тиждень приїздять посол Шандро і п. Жеребко по замовленого делеґата. При тім зробили еще один мітинґ, що складав ся з тих самих людий, що й попередного разу. Тепер вже говорив посол і другі.

І так Слїпченко урочисто виїхав до Оттави з делеґатами з Алберти. Не знати, коли назад приїде? А може за одним заходом поїдуть всї разом до Єрусалиму, щоби зняти фотоґрафії зі св. місць, щоби було чим прикрасити "У. Голос"?

Той сам.

РОЗМОВА ПИТОВИЧА З ФАКТОВИЧЕМ НА ДОРОЗІ ВИЯСНІВСЬКІЙ В МУС ДЖОВ, САСК.

ПИТОВИЧ. — Чи чув ти щобудь про Франка?

ФАКТОВИЧ. — Про Франка? Та се був український поет-писатель. Або що?

ПИТ. — А про франків?

ФАКТ. — Про франків? Та се назва француських монет; як, приміром, російські рублї, котрих цар-батюшка давав кацапам, щоби морочили голови українським темним мужикам, що України не було, нема і не сьміє бути. Або як австрійські корони, котрі барон Василько закрав від буковинських хлопів. Або німецькі марки, за котрі, як кажуть деякі шмати, большевицькі лїдери Ленїн і Троцкий мали продати Росію кайзерови. Або як канадийські і американські долярі, за котрі українські "прічери" про повідують "нову, лїпшу" віру, а українські аґенти продають чи торгують українським темним народом.

ПИТ. — Я говорю за образи, а ти за гарбузи. Ти, видно, не далеко від тих, про котрих ти говориш, що люблять гроші. Як за довго ти перебуваєш в Мус Джов?

ФАКТ. — Як за довго?... О, я ще скорше був як Штіф Табачнюк з своєю славною "патнеркою". Я вже рахуюсь "ситизен". Або що?

ПИТ. — Говори до него! Я його питаю про франки, а він менї про Табачнюка та його патнерку. Шкода, що ти вже рахуєш ся тутешним, а не чув нічого про франків.

ФАКТ. — Франки?.. франки?.. Аґа, та я вже щось десь про якихось франків чув, тут в Мус Джов, але менї то я кось в памяти не держить ся. О! вже знаю, вже пригадав. Се так називають мус-джовське "патріотичне" товариство під іменем Ів. Франка; се ті люди, котрі мають збіговиско на Home St., W., там де була "бучерня" "Hub meat market No. 2".

ПИТ. — Так, я тепер бачу, що ти прийшов до розуму, до памяти. Маєш щастє, бо я вже хотів "перемуфувати" тобі носа, що ти числиш себе за "ситизена" а нічого не знаєш про франки.

ФАКТ. — Чекай, чекай, та се товариство заснував містер В., таки рахувати наш Українець, бо самий казав, що в нїм грає українська кров. Він колись був українським "адукатом", льоти продавав, на церкву гроші збирав. Люди кажуть, що він зробив так з грішми як барон Василько, навіть покійні "Новини" про те згадували. А одного разу на "собранію" церков нїм чи якімсь, люди питали, де ті гроші? — а "місес" В. казала, що там... "звідки починають ноги рости".

ПИТ. — Ганьба! Се злодійство! Рабунок!

ФАКТ. — І те товариство було вже вмерло чи завмерло. Але коли соціялїсти заложили відділ У.С.Д.П., тоді містер В. і его "собрати" відлили водою "своє" товариство і устроїли сьвято памяти Т. Шевченка, на котрім зібрали щось більше як дві пятки, з котрими пішли до "соловейшин армії" і дали їх на Червоний Хрест. А що вони є щирі Українці, бо кров в них грає по українськи, то підписали себе "русо-полїш". Бігме, се правда, але нехай се буде при нас.

ПИТ. — Ганьба! Се лицемірство, ренеґатство!

ФАКТ. — Аґа, я собі пригадав, як вони, ті франки робили раз собраніе на "Taply Hall" в справі будови народного дому. Вже вибрали були "кумітет", до котрого навіть деякі соціялїсти були належали і вже був плян готовий, і гроший вже було досить готових, списаних на папери. Там було гарно представлено, яку цїль і користь мав принести той Народний Дім нашому народи і вже здаєсь туй-туй мали зачинати будувати. Але на тім "собранію" були і соціялїсти а між ними і Тащук, котрому "вділили" голосу. І знаєш що? Той Тащук як отворив писок, так ті всї "пляни" понищив, як гряд фармерську моркву, а франки, кажу тобі брате, в плач, аж зубами скреготали.

ПИТ. — Славно! так їм і належалось. Най пристають до соціялїстів.

ФАКТ. — Я думав, що находжу ся в пеклї, про котре попи говорять, що буде плач і скреґіт зубів. А оден "соціялїст", що був пристав до франківського табору і був в "кумітетї", також файно говорив за народним домом, але як Тащук почав говорити своє, тодї той відступник соціялїст втік з галї, господь його знає чого, — чи він бояв ся, чи що? А потім оден почестний член з їх табору, котрий був, здає ся, секретарем того "собранія", казав, що соціялїсти деморалїзують народ, бо відбирають в народа його сьвятости: релїґію, бога і ріжних сьвятих мучеників. Казав, що знає "хвілїзофію," бо читав деякі заговки брошурок, написаних Толстим.

ПИТ. — З него, видно, такий фільозоф, як з Макарого владика.

ФАКТ. — Він миє плювачки в сіпіярських карах; в нїм також грає українська кров, бо при роботї каже, що він "Рошен" або "Полїш". Бігме, так люди говорять, котрі мали нагоду се чути.

ПИТ. — Ганьба! Се безличність.

ФАКТ. — Потім містер В. з того жалю чи радости заснував друге "товариство" на "Прері Гайс", десь там коло своєї, чи в своїй хатї, бо він має "штор" і треба робити бизнес. І те друге "товариство" охрестили ім. Т. Шевченка і таки заразом зробили родини, хрестини і похорон. Певно вони думали, що два товариства може "збітують" тов. соціялїстичне. Але як то кажуть: як має бог що дати, то свиня його не з'їсь.

ПИТ. — То ти богато про них знаєш.

ФАКТ. — Де там богато, лиш трохи. — Знаєш, як недавно був з'їзд в Саскатунї, котрий були скликали такі самі, як сї франки в справі бурси, де они "сфайтували" були дуже католиків.

ПИТ. — О, правда, правда, памятаю се. Ну, і що ти більше хотів сказати про той з'їзд?

ФАКТ. — А те, що по з'їздї приїхав був один з тої компанії до Мус Джяв, щоби прихвалити мусджявським Українцям бурсу і продати уділи з тої ж бурси. Кажу тобі, брате, як франки скликали "собране", а той пан, що приїхав представити бурсу, яку вона має задачу, яку цїль і т. п. "паліґрафи" і "теми", то так гарно все представив, як на долони. Потім була колекта і продаж шерів.

ПИТ. — А вторґували що?

ФАКТ. — Менї здаєть ся, що знаю за одного, що купив шер. Таки, рахувати, поважна "вособа". Колись був старшиною в соціялїстичнім відділї, а потім взяв "тайм" і сквітував ся. Він тепер за ватажка, що по англїйськи називаєсь "форман" — в Сі-пі-ар-а. Кажуть люди, що він дістав собачу натуру, що значить, що він вірно служить "Сіпіарови". Бо коли з робітників котрий не вийде до роботи, так він зараз "забиває нумер в пончклаку". Бігме, се правда!

ПИТ. — Ганьба йому! Ото раз хрунь!

ФАКТ. — То він, здаєсь, купив тоді шер і ще хтось.

ПИТ. — Ти знаєш? То ті франки говорять, що соціялїсти гроші закрали, як збирали на визвіл М. Січинського.

ФАКТ. — Се видумана брехня Стечишиним, котрий сам взяв чи вкрав $47.60. А такі "патріоти" як ті франки не розікрали щось 3 тисячі, що остались з фонду оборони М. Січинського, коли збирали в Америці на його процес?

ПИТ. — На злодію шапка горить.

ФАКТ. — Ну, вже будем розходитись; ми можемо ще богато говорити, але на сей раз буде сего. Я тобі другий раз роскажу про парохіяльні справи, котрі також не мало цікаві, щоби їх почути. До побаченя!

ПИТ. — До побаченя!

Підслухав **Дніпренко.**

З ПАРТІЙНОГО РУХУ.

ВІЧЕ В КОЛГУРСТ, АЛТА.

Дня 22-го с. м. відбулось ту робітниче віче з нагоди прибувшого до нас т. М. Княжевича.

Віче відбулось в майнерській галї. Предсїдатель т. Д. Самотюк отворив віче і пояснив присутним, чому вони нинї тут зійшли ся.

Відтак покликав на секретаря т. І. Кейвана і покликав до слова т. Княжевича.

Тов. Княжевич в своїй горячій промові пояснив присутним історію боротьби пролетаріяту з капіталом, а також початок завязаня партій. Та коли почав говорити про страшні утиски над робітниками зі сторони капіталїстів, то присутні аж заплакали. Він взивав також присутних до вписуваня ся в члени соц. дем. партії.

Приступлено до вписуваня ся в члени нового відділу, під назвою "Боротьба за Свободу". На початок вступило до відділу 8 товаришів. За тим вибрано новий уряд з слїдуючих т.т.:

Д. Семотюк, орґанїзатор;
Ю. Форчук, фінанс. секретар;
П. Стезик, прот. секретар;
Н. Періг, господар;
А. Ґреґос і Н. Кутрик, контрольори.

Всї урядники подякували за вибір і приріклили, що будуть щиро працювати над розвитком нового відділу.

На чартер зложено $5.25.

Також зложили на сім вічу на прес. фонд "Р. Н." слїдуючі товариші:

По $1.00: С. Стай, Н. Періґ, Н. Н.; по 50 цт.: А. Черняк, М. Заровський, А. Макаренко, Н. Н., Ф. Скалтвер; по 25 цт.: І. Першуня. Разом $5.75

По скінченю віча відспівано одну революційну пісню і на сім т. предсїдатель замкнув віче.

Всїм жертводавцям складаю сердечну подяку.

Д. Семотюк, перед.,
І. Кейван, секр.

ВІЧЕ УКР. РОБІТНИКІВ В ГІЛКРЕСТ, АЛТА.

Дня 24-го с. м. відбуло ся заходом відділу У.С.Д.П. в Гілкрест віче з нагоди прибувшого до нас тов. М. Княжевича, орґанїзатора висланого Е. К. з Вінніпеґу. Віче відбулось в юнїйній галї. Тов. Д. Івасюк отворив віче і рівночасно заняв місце предсїдателя та покликав до слова тов. М. Княжевича. Тов. М. Княжевич в своїй 3-годинній промові представив робітникам теперішне житє і сьвітову війну, яка провадить ся в інтересї імперіялїстів. Потім згадав, як російський пролетаріят, селянство і салдати нагнали 16 марта 1917 р. найбільшого ката Николая на Сибір, а пізнїй ше також російське буржуазне правительство на чолї Мілюкова, Родзянка і Ґучкова. Врешті вони нагнали і коаліційне правительство на чолї з Керенським, яке йшло проти робочого російського народу і поклинали одиноких представників працюючого люду в Росії, большевиків. Большевики проголосили вневдовзі: земля селянам а фабрики робітникам (грімкі оплески). Вони поставили пропозицію мира без анексій і контрибуцій і проголосили право на самоозначенє націй. І от тепер великі імперіялїсти, котрі йшли лише в цїли сеї війни до завойовань більше ринків для своїх товарів, зустріли ся з сими трома точками, видвигненими російським большевицьким правительством. Всї імперіялїстичні і буржуазні воєводи скликають конференцію і вже схиляють ся в сторону висше зґаданих пропозицій мира. Зайшли за далеко і не знають як вийти з сего критичного положеня. Але робітництво цїлого сьвіта починає розуміти, що лише оно само може заключити дійсний, справедливий, демократичний мир. Ми віримо, що вкоротцї прийдуть вісти з Европи, що пролетаріят Австрії і Німеччини вийде на улиці під червоним прапором і скаже: Мира! Проч з кайзером! проч з Карлом і всією імперіялїстичною буржуазією! Хай живе соціялїстична революція! Хай живе правдивий мир! (довго тревалі оплески).

На кінци пояснив тов. М. Княжевич присутним, яку важну ролю відіграє "Р. Н." в теперішну пору і ми, товариші робітники і робітниці, сказав т. М. Княжевич, покажім чужим і своїм ворогам, що ми хочемо бачити "Р. Н." дневником.

Вороги наші, аґенти лїберальної і консервативної партій, пани і підпанки з "У. Г.", кидають брехливі вісти проти большевиків, одиноких щирих і чесних робітників для добра всього працюючого люду, а також нападають на "Р. Н." за те, що той, одинокий в Канаді, став по стороні большевиків. "Р. Н." іде по дорозї чисто го інтернаціонального соціялїзму і сей "У. Г." хоче бачити, щоби "Р. Н." був замкнений перед очима українського працюючого люду. Ся сама шмата поміщувала ганебної памяти австрійського конзуляту завізване до українських робітників та фармерів, щоби ті йшли боронити ними проклятую Австрію, коли она виповіла була війну Сербії. За те ми, українські робітники мусимо тепер репортувати ся, бо ся братія представила нас своїм поміщенем висше зґаданого завізваня, як чужинців і ворогів перед канадийськими властями.

По скінченю своєї промови т. М. Княжевич і т. Юрій Фроляк занялись збіркою на "Р. Н." По скінченю колекти забрав ще раз слово т. М. Княжевич і в своїй одногодинній промові пояснив присутним чого ми ту в Канадї репортуємо ся і чого нас називають Австріяками а не Українцями, за що публика нагородила його щирими оплесками. Потім відсьпівано кілька революційних пісень і всї підбадьорені розійшлись домів.

На сїм вічу зібрано $45.00 пресового фонду для "Р. Н." Всїм присутним і жертводавцям складаю на сїм місци сердечну подяку.

За віче,
Дмитро Івасюк, предс.,
Юрій М. Фроляк, секр.

—o—

Імена жертводавців на прес. фонд "Р. Н." в Гілкрест, Алта.

Ф. Курилюк $5.00.

По $2.00: Д. Мишок, В. Калечук, Ю. Ґовеляк.

По $1.00: Ю. Фроляк, Ю. Лелюк, М. Теренкук В. Кузик, Р. Доніцук, М. Щербак, С. Рудейчук, Ю. Рудейчук, І. Масалик, Ю. Івасюк, В. Таранкук, Д. Самотюк, Д. Івасюк, М. Павлюк, А. Харкій, А. Чопек, А. Серняк, С. Мойсій, Н. Омелюсик, Г. Кінах, В. Ситник, М. Ґузд Н. Крейпорак, Н. Севера.

По 50 цт.: П. Селеноф, А. Горбачук, Н. Дашкевич, В. Іванчук, М. Захарук, Д. Марсер, Ю. Масадек, А. Рудик, Н. Фроляк, Ф. Прилецкій, В. Гайдея, М. Козак, Д. Іванїйчук, Д. Алелюс, К. Білик.

Н. Ґреґоращак 40 цт.
Д. Ґреґоращак 35 цт.

По 25 цт.: І. Сеперович, Л. Забінскій, Ф. Остапчук, М. Бенорт, Г. Тулипрій, Г. Жеровський, В. Білак.

Разом **$45.00**

Відділ в Гілкрест жертвував на дальшу орґанїзаційну подорож т. Княжевича $5.75.

Всїм жертводавцям складаю сердечну подяку.

М. К.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO